

Neşeli Yay

Köpeğim Bağcık'la ben yeni yerleri ve doğayı keşfetmeyi çok severiz. Bu konuda oldukça şanslıyız. Çünkü babam bir arıcı! Arıcılar, en iyi balı elde etmek için yayla yayla gezer. Babam bunun için yola çıktığında Bağcık'la ben de hemen ona katılırız. Şimdiye kadar çok güzel yaylalar gezdik, gezilerimiz sırasında tuttuğum günlüğü sizinle paylaşacağım.

Yemyeşil manzarası ve serin şelaleleriyle ilk durağımız Rize'deki Ayder Yaylası! Bu yaylaya gelirken çok güzel yollardan geçtik. Babam gittiğimizde yayladaki bir dağ evinde kalacağımızdan bahsetti. Daha önce hiç dağ evinde kalmadığım için oldukça heyecanlandım.

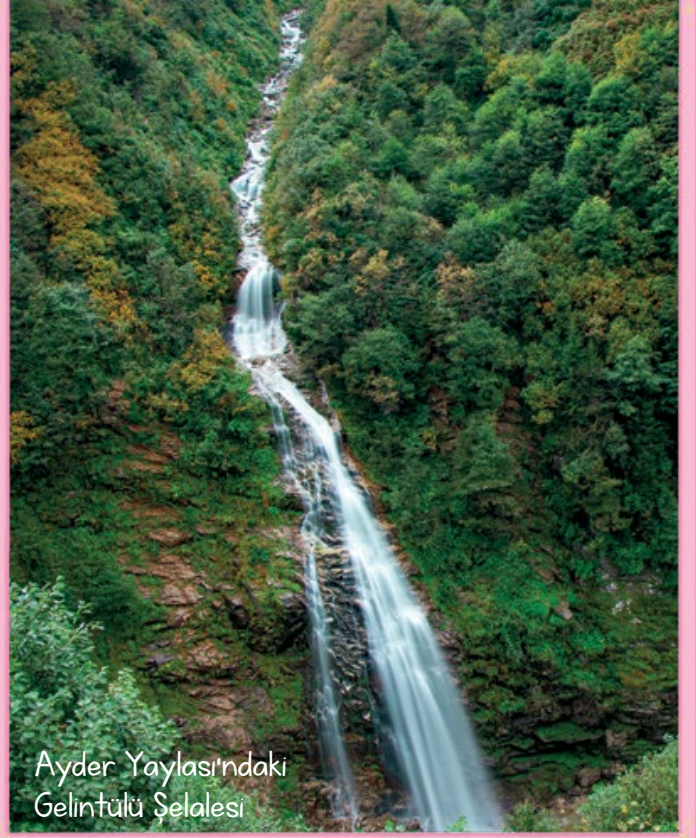
Ayder Yaylası

la Gezileri

Geldiğimiz yerde hava çok sıcak olmasına karşın burada hava ne güzel. Her yerde mis gibi çam kokusu var. Hemen eşyalarımızı yerleştirip çevreyi keşfetmeye koyulduk. Sıcaktan bunalan Bağcık, öyle keyiflendi ki her yere koşturup bizi de peşinden sürükledi.

Bağcık'ın koşturması işe yaradı. Bizi harika bir şelaleye getirdi! O kadar yüksek bir şelaleydi ki nereden başladığını göremiyordum bile. Son bölümündeyse su, âdeta uçuşan bir tül gibi yere dökülüyordu. Meğer bu şelale ülkemizin en yüksek şelalelerinden biriymiş.

Ayder Yaylası'ndaki
Gelintülü Şelalesi

Şelaleden dönerken giysilerimi ıslak gibi hissettim ve ellerim de yapış yapıştı. Nedenini babama sorduğumda havada yüksek miktarda nem olduğunu, yani bu bölgede havadaki su molekülü sayısının oldukça fazla olduğunu söyledi. Ne kadar ilginç, burada kuru şeyler bile ıslanıyor. Kim bilir yıkanan çamaşırlar ne kadar zamanda kurur.

Babam, Ayder Yaylası'nın arıcılık için en uygun yerlerden biri olduğunu söyledi. Burada bitki çeşitliliği çok fazla olduğu için arılar o çiçekten bu çiçeğe özgürce uçup polen toplayabiliyor.

Kocayayla

Kıvrım kıvrım yollardan geçerek ulaştığımız bir diğer yayladayız, Bursa'daki Kocayayla! Adından da anlaşılabilceği gibi bu yayla ülkemizin en büyük yaylalarından biri. Buraya gelmek beni çok heyecanlandırdı. Çünkü burada otağ adı verilen evlerde kalacağız.

Kocayayla, eski zamanlardan beri kullanılan bir yayla. Burada yaşayanlar at koşturmuş, hayvanlarını otlatmış ve mis gibi temiz havasıyla dinlenmiş. Babam otağımıza yerleşirken biz de Bağcık'la çevreyi keşfe çıktık. Kocaman meşe ağaçlarının arasından geçtikten sonra açık, çayırılık bir alana geldik. Bir de ne görelim, burada çeşit çeşit etkinlikler yapılıyor. Ata binenler, güreş yapanlar, ok atanlar...

Yayladaki otağlar

Bir otağın içi

Bağcık, atlarla oynarken ben de ok atmayı denedim. Yay düşündüğümde ağırmış, çok hafif görünüyordu! Hedefi tam tutturamadım ancak yeni arkadaşlar edindim. Aklımdakileri de onlara sorma fırsatı buldum. Bu şenlikler çok eskiden beri yaz mevsiminin başlangıcında düzenleniyormuş. Halaylar çekiliyor, kazanlarla yemekler yapılıyormuş.

Arıların güzel bir çiçek balı yapmasını isteyen babam, bu sefer de Düzce'deki Pürenli Yaylası'nın yolunu tuttu. Tabii Bağcık ve ben de peşinden... Bu yayladaki renk renk çiçekler arılara polen çeşitliliği sağlıyormuş.

Pürenli Yaylası

Püren
(süpürge otu)

Yaylanın meşhur çiçeği ve arıların favorisi pürenmiş. Zaten yayla da adını bu çiçekten almış. Burası, çevresi çam ağaçlarıyla kaplı ve diğerlerine kıyasla daha küçük bir yayla. Babam işlerine başlamadan önce çevreyi keşfe çıktık. Küçük bir göletle karşılaştık. Tabii Bağcık durur mu, hemen koşturup su kenarına indi.

Burada kamp yapanlarla da karşılaştık ve sohbet ettik. Yayla çok yüksekte olduğu için kışları oldukça soğuk oluyormuş. Mart ayının sonuna kadar hep kar yağıyormuş. Yaramaz Bağcık, sohbetimizi fırsat bilip bir anda ormana doğru koşmaya başladı. Biz de peşinden gittik. Tam Bağcık'ı yakaladık derken bir de ne görelim? Uzaklarda bir geyik! Onu doğal yaşam alanında rahatsız etmemek için kamp alanına döndük.

şimdilik günlüğüme yazdıklarım bunlar. Babam ve Bağcık'la daha pek çok yayla gezmeye devam edeceğiz. Görüşmek üzere.

Seniha Rabia Özder
Çizim: Duygu Cigal